

ለአሜሪካ የወደፊት ነገር እና ጁላይ 18፣ 2020 - ቁጥር አንድ

የቃል ኪዳኑ ዋሻ ነዋሪዎች፡- ሙሴና ኤልያስ በዓለም መጨረሻ

Jeff Pippenger
2023-08-23

ሙሴና ኤልያስ ትንቢታዊ ምልክቶች ናቸው፤ እያንዳንዳቸውም እንደ አንድ ነጠላ ምልክት በአውድ መሠረት ሊታወቁ ይችላሉ፡ ወይም ደግሞ ሁለቱንም ነገሮች የሚያካትት አንድ ምልክት እንደሆኑ ሊረዱ ይችላሉ። በሁለት ምስክሮች ምስክርነት ነገር ሁሉ ይጸናል፤ በራዕይ ምዕራፍ አሥራ አንድም ሙሴና ኤልያስ የብሉይና የሐዲስ ኪዳናት ሁለቱን ምስክሮች ይወክላሉ። የክርስቶስን ዳግም ምጽአት በሚወክለው በተለወጠበት ተራራ ላይ፣ ይህ ድርብ ምልክት የእሁድ ሕግ ቀውስ የሚመለከቱትን ሁለቱንም፣ ማለትም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን (ኤልያስ) እና ሰማዕታቱን (ሙሴ) ይወክላል። አንድ ምልክት ሆነው በኅብረት፣ በከፊብ ዋሻ ውስጥ፣ “የሚሰሙ፣” “የሚያነቡ፣” እና “የሚጠብቁ” የዓለም መጨረሻ ዘመን ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክላሉ፤ ይህም መልእክት የእግዚአብሔርን ባሕርይ የሚገልጥ ራዕይ ሲሆን፣ ሎዶቅያዊን ወደ ፊርድገት ለመለወጥ ኃይል ይዟል። በቅርቡ፣ (እጅግ በቅርቡ) ሞቾቹ ሎዶቅያዊ አድጌንቲስቶች፣ “እነሆ ሙሽራው ይመጣል” ለሚለው ጩኸት በትክክል ምላሽ እንዲሰጡ የሚያስፈልጋቸውን “ዘይት” ለራሳቸው ማግኘት ከእንግዲህ የማይቻልበት ነጥብ ይመጣል።

ሙሴም ለእግዚአብሔር እንዲህ አለው፤ “እነሆ፣ አንተ ‘ይህን ሕዝብ አውጣ’ ትለኛለህ፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር የምትልከውን ማን እንደሆነ አላሳወቅኸኝም። አንተ ግን ‘በስም አውቄሃለሁ፣ በፊትም ሞገስ አግኝተሃል’ ብለሃል። አሁንም እንግዲህ፣ በፊትህ ሞገስ ካገኘህ፣ እባክህ መንገድህን አሳዩኝ፣ እንድታውቅህ እና በፊትህ ሞገስ እንዳገኝ፤ ይህ ሕዝብም ሕዝብህ እንደሆነ አስብ።” እርሱም አለ፤ “መገኘቴ ከአንተ ጋር ይሄዳል፣ ዕረፍትም እሰጥሃለሁ።” እርሱም አለው፤ “መገኘትህ ከእኔ ጋር የማይሄድ ከሆነ፣ ከዚህ አታውጣን። እኔና ሕዝብህ በፊትህ ሞገስ እንዳገኘን በዚህ ምን ይታወቃል? ከእኛ ጋር በመሄድህ አይደለምን? እንዲሁም እኔና ሕዝብህ በምድር ፊት ላይ ካሉት ሕዝቦች ሁሉ ይለያያል።” እግዚአብሔርም ለሙሴ አለው፤ “ይህን የተናገርኸውን ነገር ደግሞ አደርጋለሁ፤ ምክንያቱም በፊት ሞገስ አግኝተሃል፣ በስምም አውቄሃለሁ።” እርሱም አለ፤ “እባክህ፣ ክብርህን አሳዩኝ።” እርሱም አለ፤ “በፊትህ መልካምነቴን ሁሉ አሳልፌ አደርጋለሁ፣ የእግዚአብሔርንም ስም በፊትህ እጠራለሁ፤ ለማንም ሞገስ ለማድረግ በምፈቅድለት ሰው ሞገስ አደርጋለሁ፣ ለማንም ምሕረት ለማሳየት በምፈቅድለት ሰው ምሕረት አሳያለሁ።” ደግሞም አለ፤ “ፊትን ማየት አትችልም፤ ሰው እኔን አይቶ በሕይወት አይኖርምና።” እግዚአብሔርም አለ፤ “እነሆ፣ በአጠገቤ አንድ ስፍራ አለ፣ በዓለትም ላይ ትቆማለህ፤ ክብሬም ሲያልፍ፣ በዓለቱ ስንጥቅ ውስጥ አኖርሃለሁ፣ እስከማልፍም ድረስ በእጄ እሸፍንሃለሁ፤ ከዚያም እጄን አነሳለሁ፣ ከኋላም ታያለህ፤ ፊት ግን አይታይም።” እግዚአብሔርም ለሙሴ አለው፤ “እንደ ፊተኛዎቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ቁርጠህ አዘጋጅ፤ በመጀመሪያዎቹ ጽላቶች ላይ የነበሩትን፣ አንተ የሰበርኸቸውን ቃላት በእነዚህ ጽላቶች ላይ እጽፋለሁ። በማለምም ተዘጋጅ፣ በማለምም ወደ ሲና ተራራ ውጣ፣ በተራራው አናትም በዚያ በፊት ቁም። ከአንተ ጋርም ማንም አይውጣ፣ በተራራውም ሁሉ ማንም አይታይ፤ መንገዳችን ለሞቾም በዚያ ተራራ ፊት አይሰማሩ።” እርሱም እንደ ፊተኛዎቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶችን ቁርጠ፤ ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ማለም ማለም ተነሥቶ ሁለቱን የድንጋይ ጽላቶች በእጁ ይዞ ወደ ሲና ተራራ ወጣ። እግዚአብሔርም በደመና ወረደ፣ በዚያም ከእርሱ ጋር ቆመ፣ የእግዚአብሔርንም ስም አወጀ። እግዚአብሔርም በፊት አልፎ እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔር አምላክ፣ መሐሪና ቸር፣ ቍጣው የዘገየ፣ በቸርነትና በእውነት የበዘ፣ ምሕረትን ለሺዎች የሚጠብቅ፣ ኃጢአትንና መተላለፍንና በደልን የሚያስተርይ፣ ነገር ግን በፍጹም የማያነጻ ሳይሆን፣ የአባቶችን ኃጢአት በልጆችና በልጅ ልጆች ላይ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ የሚያመጣ።”

ሙሴም ፈጥኖ ወደ ምድር ራሱን አገነበሰ ሰገደም። እርሱም አለ፤ “አሁንስ ጌታ ሆይ፣ በፊትህ ሞገስ ካገኘህ፣ እባክህ ጌታዬ በመካከላችን ይሂድ፤ ይህ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነውና፤ በደላችንንና ታጢአታችንንም ይቅር በለን፣ ርስትህም አድርገን ውሰደን።” እርሱም አለ፤ “እነሆ፣ ኪዳን አደርጋለሁ፤ በሕዝብህ ሁሉ ፊት በምድር ሁሉ ውስጥ ወይም በማንኛውም ሕዝብ ዘንድ ያልተደረጉ ድንቅ ነገሮችን አደርጋለሁ፤ አንተም በመካከላቸው ያለህበት ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ያያል፤ ከአንተ ጋር የማደርገው ነገር የሚያስፈራ ነውና።” ዘጸአት 33፡12-34፡10።

ሙሴ በዓለም መጨረሻ ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ ይወክላል። እነርሱም በምርመራዊው ፍርድ “የመጨረሻ ዘመን” ውስጥ እግዚአብሔርን “መንገድህን” እንዲያሳዩቸው የሚለምኑ፣ በዚህም “እንዲያውቁት” የሚፈልጉ ናቸው፤ ለዚህም ምላሽ ከእግዚአብሔር የሚቀበሉት መልስ የእርሱ “መገኘት” “ከእነርሱ ጋር እንደሚሄድ” የሚያስተላልፍ ተስፋን ያካትታል፤ እግዚአብሔርም ለእነዚያ ሕዝብ “ዕረፍት” እንደሚሰጣቸው።

ስለዚህ ጌታ እንዲህ ይላል፤ በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ለአሮጌው መንገድ ጠይቁ፤ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ ጠይቁ፣ በእርሱም ሂደት ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። ነገር ግን እነርሱ፦ በእርሱ አንሄድም አሉ። ደግሞም፦ የመለከቱን ድምፅ ስሙ ብዬ ጠባቂዎችን በላያችሁ ሾምሁ። ነገር ግን እነርሱ፦ አንሰማም አሉ። ኤርምያስ 6፡16, 17።

ኤርምያስ “ማየት” እና “መስማት” የሚክዱ አንድ ወገን ይጠቁማል፤ ስለዚህም “መልካሙን መንገድ” ለሚፈልጉና “በእርሱም ለሚመላለሱ” የተስፋ የተሰጣቸውን “ዕረፍት” አይቀበሉም። ያ ዕረፍትም በኢሳይያስ “መታደስ” ተብሎ ተለይቶ ተጠቅሷል።

እርሱ እውቀትን ማንን ያስተምራል? ትምህርትንስ እንዲያስተውል ማንን ያደርጋል? ከወተት የተነጠቁትን፣ ከጡትም የተለዩትን ነው። ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፣ በዚያም ጥቂት መሆን ይገባልና፤ በተንተባተቡ ከንፈሮችና በሌላ ልሳን ለዚህ ሕዝብ ይናገራልና። እርሱም፦ ይህ ድካም ላለበት ዕረፍት የምታገኙበት ዕረፍት ነው፤ ይህም መታደስ ነው አላቸው፤ ነገር ግን እነርሱ ሊሰሙ አልወደዱም። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ለእነርሱ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፣ ትእዛዝ በትእዛዝ ላይ፤ መስመር በመስመር ላይ፣ መስመር በመስመር ላይ፤ እዚህ ጥቂት፣ በዚያም ጥቂት ሆነባቸው፤ ይህም እንዲሄዱ፣ ወደ ኋላም እንዲወድቁ፣ እንዲሰበሩ፣ በወጥመድም እንዲያዙና እንዲያዙ ነበር። ኢሳይያስ 28፡9-13።

“እረፍት” እና “መታደስ” በመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት አዋጅ ወቅት የሚፈስሰውን የኋለኛውን ዝናብ ይወክላሉ።

“ሦስተኛው የመልአኩ መልእክት ወደ መዝጊያው እየደረሰ ወዳለበት ጊዜ እንደመለከት ተመራሁ። የእግዚአብሔር ኃይል በሕዝቡ ላይ ዐርፎ ነበር፤ ሥራቸውንም ፈጽመው ነበር፣ በፊታቸውም ላለው የፈተና ሰዓት ተዘጋጅተው ነበር። የኋለኛውን ዝናብ፣ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣውን ማደስ ተቀብለው ነበር፣ ሕያው ምስክርነቱም እንደ ገና ታድሶ ነበር። የመጨረሻው ታላቅ ማስጠንቀቂያ በሁሉም ስፍራ ተሰምቶ ነበር፣ መልእክቱንም ለመቀበል ያልፈቀዱትን የምድር ነዋሪዎች አነሣሥቶ አስቆጥቶ ነበር።” Early Writings, 279.

የ“ዕረፍቱ” ወይም የ“እረፍት ማግኘቱ” የሆነው የ“ኋለኛው ዝናብ” ተስፋ፣ እግዚአብሔር የ“ፊቱ” ከሕዝቡ ጋር እንደሚሄድ ለሙሴ በዋሻው ውስጥ የተሰጠውን ተስፋ ያካትታል።

ሥራው ከዴንጤቆስጤ ቀን ሥራ ጋር ተመሳሳይ ይሆናል። የወንጌል መክፈቻ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ የተሰጠው “የፊተኛው ዝናብ” ክቡሩ ዘር እንዲበቅል እንደሆነ፣ እንዲሁም “የኋለኛው ዝናብ” በመጨረሻው ጊዜ ለመከፋ መብሰል ይሰጣል። “እንግዲህ እናውቃለን፤ እግዚአብሔርን ለማወቅ

እንከተል፤ መውጣቱ እንደ ንጋት የተዘጋጀ ነው፤ እርሱም እንደ ዝናብ፣ እንደ ኃላፊና ፊተኛ ዝናብ በምድር ላይ ይመጣል።” (ሆሴዕ 6፡3) “እንግዲህ የጽዮን ልጆች ሆይ፣ ደስ ይበላችሁ፤ በእግዚአብሔርም በአምላካችሁ ደስ ይበላችሁ፤ እርሱ የፊተኛውን ዝናብ በልክ ሰጥቶአችኋልና፣ ዝናቡንም፣ የፊተኛውንና የኃላፊውን ዝናብ ያወርድላችኋል።” (ኢዮኤል 2፡23) “በመጨረሻዎቹ ቀኖች፣ እግዚአብሔር ይላል፣ ከመንፈሴ በሥጋ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ።” “እንዲህም ይሆናል፤ የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል።” (ሐዋርያት ሥራ 2፡17, 21) ታላቁ የወንጌል ሥራ በመክፈቻው የታየውን የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ ከዚያ በታች ሆኖ አይዘጋም። በወንጌል መክፈቻ ጊዜ በፊተኛው ዝናብ መፍሰስ የተፈጸሙት ትንቢቶች፣ በመጨረሻውም በኃላፊው ዝናብ ዳግመኛ ይፈጸማሉ። ሐዋርያው ጴጥሮስ፣ “እንግዲህ ንስሐ ግቡ ተመለሱም፣ ኃጢአቶቻችሁ እንዲደመሱሱ [በምርመራዊው ፍርድ]፣ ከጌታ ፊት የማረፊያ ዘመናት እንዲመጡ፣ እርሱም የተዘጋጀላችሁን ኢየሱስን እንዲልክ።” ሲል ወደፊት የተመለከተው “የማረፊያ ዘመናት” እዚህ ናቸው። (ሐዋርያት ሥራ 3፡19-20)

“የእግዚአብሔር ባሪያዎች፣ ፊታቸው በቅዱስ መቀደስ ብርሃን ተበርቶና እያበራ ሳለ፣ ከስፍራ ወደ ስፍራ በፍጥነት ይሄዳሉ ከሰማይ የመጣውን መልእክት ለማወቅ። በሺዎች ድምፃች፣ በምድር ሁሉ ላይ፣ ማስጠንቀቂያው ይሰጣል። ተአምራት ይደረጋሉ፣ ሕሙማን ይፈውሳሉ፣ ምልክቶችና ድንቆችም አማኞችን ይከተላሉ። ሰይጣንም ደግሞ በሐሰተኛ ድንቆች ይሠራል፤ እንኳንም በሰዎች ፊት እሳትን ከሰማይ ያወርዳል። (ራእይ 13፡13።) እንዲሁ የምድር ነዋሪዎች አቋማቸውን እንዲወስዱ ይደረጋሉ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 611, 612.

በወንጌል ስብከት መጀመሪያ ጊዜ የተፈሰሰው የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ፣ በኃላፊው ዘመን የሚሆነውን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ምሳሌ ሆኖ አስቀድሞ ተገልጧል። መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚናገረውን ለማይሰሙ እነርሱ “የጌታ ቃል ለእነርሱ” የነበረው፣ የዓለምን ፍጻሜ ለማሳየት አንድ የትንቢት ታሪክ መስመር በሌላ የትንቢት ታሪክ መስመር ላይ የመጨመር የትንቢታዊ መርህ ነበር። ይህ ከዚያ ያነሰ አይደለም፤ ይኸውም የአንድ ነገር ፍጻሜ በአንድ ነገር መጀመሪያ እንደሚገለጥ የሚያስተምር መርህ ነው። ይህ የትንቢት ሕግ በሞሮኮ ሎዶቅያውያን የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ሕዝብ ዘንድ ተጥሎአል። ነገር ግን ሲቀበል፣ እግዚአብሔር “እውቀትን ማስተማር” ይችላል፤ ዳንኤል ይህን እውቀት በመጨረሻው ዘመን እንደሚበዛ ይገልጣል፤ ሆሴዕም ደግሞ የእግዚአብሔር ሕዝብ ይህን እውቀት በመናቃቸው እንደሚጠፉ ይናገራል። በኢሳይያስና በኤርምያስ ውስጥ የተጠቀሰው መስማትንም ሆነ ማየትን የማይፈቅድ ወገን፣ “መታደስን” ይጥላል፤ ይህም እግዚአብሔር በዘመናት ፍጻሜ ላይ ያለውን ቀውስ በደግንነት እንዲያልፉ ለ“ዘመን መጨረሻ” ሕዝቡ ሊሰጥ የሚያስተላልፈው “ዕረፍት” ነው።

እግዚአብሔር ለሙሴ ያወጀው “የጌታ ስም” (ባህርይ) እንዲህ ነበር፤ “እግዚአብሔር አምላክ” “መሐሪና ቸር፣ ታጋሽም፣ በቸርነትና በእውነትም የበዛ” ነው። ባህርዩ ምሕረትና እውነት ነው። ባህርዩን የሚወክለው እውነት ሁልጊዜ ከምሕረቱ ጋር የተያያዘ ነው፤ ምክንያቱም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ከእግዚአብሔር ክብር (ባህርይ) ስላነሱ፣ እግዚአብሔር በመጀመሪያ ምሕረቱን በእነርሱ ላይ ሳያደርግ ማንም ሰው እውነቱን አያስተውልምና። ኢየሱስ ክርስቶስ አልፋና አሜጋ መሆኑ የሚታወቀውና የሚጠበቀው፣ እግዚአብሔር ከበደላቸውና ከኃጢአታቸው ይቅር ባላቸው ሰዎች ዘንድ ነው። ያ ይቅርታ በምርመራዊ ፍርድ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ ይፈጸማል። ምሕረቱን በእነርሱ ላይ የሚያደርግላቸውን፣ እንዲሁም ኃጢአታቸውን ይቅር የሚላቸውን፣ ለርስቱ ይወስዳቸዋል፤ ከእነርሱም ጋር ቃል ኪዳን ይገባል።

«በዚህ የምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት፣ እግዚአብሔር ከትእዛዙን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ያደረገው ቃል ኪዳን እንደ ገና ሊታደስ ነው።» Review and Herald, February 26, 1914.

ሙሴን ጨምሮ ነቢያት ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከመቶ አርባ አራት ሺህ ተለይተው ከታወቁት ጋር ቃል ኪዳንን የሚያድስበትን የምርመራ ፍርድ የመጨረሻ ዘመን እየገለጹ ነው። እናም ያ ቃል ኪዳን በሚቋቋምበት ጊዜ፣

እግዚአብሔር “በምድር ሁሉ ወይም በማንኛውም ሕዝብ መካከል እንደዚህ ያልተደረገ ድንቅ ነገር አደርጋለሁ፤ አንተም ባለሀበት መካከል ያሉት ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ያያሉ፤ ከአንተ ጋር የማደርገው ነገር አስፈሪ ነውና” ይላል።

በሆሬብ ተራራ፣ ማለትም በሲና ተራራ ላይ የሙሴ የዋሻ ልምምድ በሙሴ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ባለው ትግል አውድ ውስጥ ተቀምጦ ነበር። ትግሉም እግዚአብሔር ለእርሱ የሰጠውን ተልእኮ ለመፈጸም ነበር። ሙሴ ስለ እግዚአብሔር ለዓለም ያለው መልእክት በትግል ውስጥ ነበር። ጌታ ክብሩን ለሙሴ ከመግለጡ ጥቂት ቀደም ብሎ፣ ሙሴ ለጌታ በምክንያታዊ ክርክር ሲቀርብ እናገኘዋለን፤ ይህም ጌታ አሮን በሠራው የወርቅ ጥጃ ዙሪያ ሲዘፍኑ የነበሩትን ዐመፀኞች ቢያጠፋ፣ የእነዚያ ዐመፀኞች ጥፋት የእግዚአብሔርን ኃይል የሚገልጽ መልእክት እንደሚያጠፋ ማመልከቱ ነበር።

እግዚአብሔርም ለሙሴ እንዲህ አለው፤ ይህን ሕዝብ አይቻለሁ፤ እነሆም፣ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው። አሁንም እንግዲህ ተወኝ፣ ቍጣዬ በእነርሱ ላይ እንዲነድ እና እንድጠፋቸው፤ ከአንተም ታላቅ ሕዝብ አደርጋለሁ። ሙሴም አምላኩን እግዚአብሔርን ለመነው እንዲህም አለ፤ ጌታ ሆይ፣ በታላቅ ኃይልና በብርቱ እጅ ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው በሕዝብህ ላይ ቍጣህ ለምን ይነድዳል? ግብፃውያንስ፡- በተራሮች ላይ ሊገድላቸውና ከምድር ፊት ሊያጠፋቸው በክፉ ዓለማዊ አወጣቸው ብለው ለምን ይናገራሉ? ከብርቱ ቍጣህ ተመለስ፣ በሕዝብህም ላይ ልታመጣው ካሰብኸው ክፉ ነገር ተጸጸት። ባሪያዎችህን አብርሃምን፣ ይስሐቅን፣ እስራኤልንም አስብ፤ ለእነርሱም በራስህ ማልህና፡- ዘርናችሁን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፣ የተናገርሁትንም ይህን ምድር ሁሉ ለዘራችሁ እሰጣለሁ፣ እነርሱም ለዘላለም ይወርሱአታል ብለህ ተናገርህ። እግዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ ሊያመጣው ያሰበውን ክፉ ነገር ተጸጸተ። ዘፀአት 32፡9-14።

የሙሴ ዋሻ ልምምድ ሙሴ ለዓለም እንዲያቀርብ የተሾመበትን መልእክት ያካትታል። እግዚአብሔር በሙሴ ፊት እያለፈ ባሕርይውን ያወጀበት ምስክርነት ስለ እግዚአብሔር ዓመፀኛ (ሎዶቅያዊ) ሕዝብ በሚናገር ውስጣዊ መልእክት አውድ ውስጥ ተቀምጦአል፤ የኤልያስ ዋሻ ልምምድ አውድም ከኤዛቤል ጋር ባለው ትግል ውስጥ፣ ወይም በአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ፣ በጳጳሳዊ ሥርዓት እና በተባበሩት መንግሥታት መካከል ባለው ስስት-እጥፍ ኅብረት አውድ ውስጥ ተቀምጦአል። አንዱ ለቤተ ክርስቲያን የሚሆነውን ውስጣዊ መልእክት ይወክላል፤ ሌላው ደግሞ ለዓለም የሚሆነውን ውጫዊ መልእክት፤ ነገር ግን ሁለቱ ምስክሮች ሙሴና ኤልያስ በሆሬብ አንዲት ዋሻ ውስጥ ናቸው። እናም በዓለም መጨረሻ ያለችው ዋሻ ውስጥም ሁለቱም ይወክላሉ።

አክሱብም ኤልያስ ያደረገውን ሁሉ እንዲሁም ነቢያቱን ሁሉ በሰይፍ እንዴት እንደ ገደላቸው ለኤልዛቤል ነገራት። ኤልዛቤልም ወደ ኤልያስ መልእክተኛ ልካ እንዲህ አለች፤ እስከ ነገ በዚህ ሰዓት ነፍስህን እንደ አንዱ ከእነርሱ ነፍስ ካላደረግሁ፣ አማልክቱ እንዲሁ ያድርጉብኝ። ከዚያም አልፎ ይጨምሩብኝ። እርሱም ይህን ባዩ ጊዜ ተነሥቶ ለነፍሱ ሸሸ፣ የይሁዳም የሆነችው ቤርሳቤህ መጥቶ አገልጋዩን በዚያ ተወው። እርሱ ግን አንድ ቀን መንገድ ያህል ወደ ምድረ በዳ ገባ፣ መጥቶም ከጥድ ዛፍ በታች ተቀመጠ፤ ለራሱም እንዲሞት ለመነ፣ እንዲህም አለ፤ በቃኝ፤ አሁንም አቤቱ፣ ነፍሴን ውሰድ፤ ከአባቶቼ አልሻልሁምና። ከጥድ ዛፍም በታች ተኝቶ ተኛ፤ እነሆም፣ መልእክት ዳሰሰውና፡- ተነሥተህ ብላ አለው። ተመለከተም፤ እነሆም፣ በፍም ላይ የተጋረ ቂጣና በራሱ አጠገብ የውኃ ማሰሮ ነበረ። በልቶም ጠጥቶም እንደገና ተኛ። የእግዚአብሔርም መልእክት ሁለተኛ ጊዜ ተመልሶ ዳሰሰውና፡- ተነሥተህ ብላ፤ መንገዱ ለአንተ እጅግ ረጅም ነውና አለው። ተነሥቶም በልቶ ጠጥቶ በዚያ ምግብ ኃይል አርባ ቀንና አርባ ሌሊት እስከ እግዚአብሔር ተራራ ሆሬብ ድረስ ሄደ። በዚያም ወደ ዋሻ ገብቶ አደረ፤ እነሆም፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ፣ እርሱንም፡- ኤልያስ ሆይ፣ በዚህ ምን ታደርጋለህ? አለው። እርሱም አለ፡- ስለ ሠራዊት አምላክ ስለ እግዚአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ ምክንያቱም የእስራኤል ልጆች ኪዳንህን ተወ፣ መሠዊያዎችህን አፈረሱ፣ ነቢያትህንም በሰይፍ ገደሉ፤ እኔም እኔ ብቻ ቀርቻለሁ፣ ነፍሴንም ይወስዱ

ዘንድ ይፈልጋሉ። እርሱም አለው። ውጣ፣ በተራራውም ላይ በእግዚአብሔር ፊት ቁም። እነሆም፡ እግዚአብሔር ያልፍ ነበር፤ ታላቅና ብርቱ ነፋስም ተራሮችን ይሰነጥቅ ነበር፤ ዐለቶችንም በእግዚአብሔር ፊት ይሰብር ነበር፤ እግዚአብሔር ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም። ከነፋሱም በኋላ የምድር መናወጥ ሆነ፤ እግዚአብሔር ግን በመናወጡ ውስጥ አልነበረም። ከመናወጡም በኋላ እሳት ሆነ፤ እግዚአብሔር ግን በእሳቱ ውስጥ አልነበረም። ከእሳቱም በኋላ የቀስታ ትንሽ ድምፅ ሆነ። ኤልያስም በሰማው ጊዜ ፊቱን በመጎናጸፊያው ሸፈነ፤ ወጥቶም በዋሻው ደጃፍ ቆመ። እነሆም፡ ድምፅ ወደ እርሱ መጣና፡- ኤልያስ ሆይ፡ በዚህ ምን ታደርጋለህ? አለው። እርሱም አለ፡- ስለ ሠራዊት አምላክ ስለ እግዚአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ ምክንያቱም የእስራኤል ልጆች ኪዳንህን ተዉ። መሠዊዎችህን አፈረሱ፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገደሉ፤ እኔም እኔ ብቻ ቀርቻለሁ፤ ነፍሴንም ይወስዱ ዘንድ ይፈልጋሉ። እግዚአብሔርም አለው፡- ሂድ፤ በመንገድህ ተመልሰህ ወደ ደማስቆ ምድር በዳ ግባ፤ በደረሰህም ጊዜ ሐዘኤልን በሰርያ ላይ ንጉሥ እንዲሆን ቀባው። እንዲሁም የንምሺን ልጅ ኢዩን በእስራኤል ላይ ንጉሥ እንዲሆን ቀባው፤ ከአቤልጫላም የሆነውን የሣፋጥን ልጅ ኤልሳዕን በአንተ ፋንታ ነቢይ እንዲሆን ቀባው። ከሐዘኤልም ሰይፍ የሚያመልጥን ኢዩ ይገድለዋል፤ ከኢዩም ሰይፍ የሚያመልጥን ኤልሳዕ ይገድለዋል። ነገር ግን በእስራኤል በበኩል ፊት ያልተንበረከኩትን ጉልበቶች ሁሉ፡ ያልሰሙውም አፍ ሁሉ የሆኑትን ሰባት ሺህ ሰዎች ለራሴ አስቀርቻለሁ። 1 ነገሥት 19፡1-18።

የኤልያስ የዋሻ ተሞክሮ ነቢይ በመልእክቱ እና መልእክቱና ሥራው ያስከተለው ብሎ በተረዳው ውጤት ላይ የደረሰበትን ተስፋ መቁረጥ ይወክላል። ሙሴ እግዚአብሔር በግልጽ የተናገረውን መልእክት ሲከላከል ነበር፤ ኤልያስ ግን መልእክቱን ተውቶ ነበር። ይህም አንዱ ስለ ቤተ ክርስቲያን ውስጣዊ ሲሆን ሌላው ግን ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ያለ መሆኑን ብቻ ካልፈለግን በስተቀር፤ አንድ አይነት መልእክት ነው። ሆኖም በትንቢታዊ መንገድ፤ በአንድነት ሁለቱም የራእይ አሥራ ስምንትን ድርብ መልእክት እያሳዩ ናቸው። ከዋሻው ጋር የተያያዙ እውነቶች ሁሉ ላይ ማጠናከር የምፈልገው ነገር በ“ዘመን መጨረሻ” በሁለቱም ሁኔታዎች የተገለጸው ተስፋ መቁረጥ በመልእክቱና በውጤቱ ላይ እንደሆነ ነው።

ሙሴና ኤልያስ ሁለቱም “የጌታን ቃል” የሆነውን “ድምፅ” “የሚሰሙ” እና “የሚያዩ” እነዚያን ይወክላሉ። ያ “ቃል” የምሕረትና የእውነት ባሕርይን ይወክላል። መዝሙረኛውም ደግሞ ባሕርይ የሆነውን የእግዚአብሔር ምሕረት እንዲያሳየው ይለምናል። መዝሙረኛውም የእርሱን “ምሕረት” እንዲያይ ዘንድ፤ መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን “እሰማለሁ” ብሎ ቃል ይገባል።

ለዋናው ዘመን፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር። እግዚአብሔር ሆይ፡ ለምድርህ ሞገስ አድርገሃል፤ የያዕቆብንም ምርኮ መልሰሃል [ገልብጠሃል]። የሕዝብህን በደል ይቅር አልህ፤ ኃጢአታቸውንም ሁሉ ከድነሃል። ሴላ። ቍጣህን ሁሉ አስወግደሃል፤ ከቁጣህም ጽኑ መቃጠል ተመልሰሃል። የመዳናችን አምላክ ሆይ፡ መልሰን፤ ቍጣህም በእኛ ላይ እንዲቆም አድርግ። ለዘላለምን ትቁጣብናለህ? ቍጣህንስ ለትውልድ ሁሉ ታራዝመዋለህ? ሕዝብህ በአንተ ደስ እንዲላቸው፤ እንደ ገና ሕይወት አትሰጠንምን? አቤቱ፡ ምሕረትህን አሳየን፤ ማዳንህንም ስጠን። እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን እሰማለሁ፤ ለሕዝቡና ለቅዱሳኑ ሰላምን ይናገራልና፤ ነገር ግን ዳግመኛ ወደ ስንፍና አይመለሱ። በእርግጥ ለሚፈሩት መዳኑ ቅርብ ነው፤ ክብርም በምድራችን ይኖር ዘንድ። ምሕረትና እውነት ተገናኙ፤ ጽድቅና ሰላም ተሰሰሙ። እውነት ከምድር ትበቅላለች፤ ጽድቅም ከሰማይ ይመለከታል። አዎን፡ እግዚአብሔር መልካሙን ይሰጣል፤ ምድራችንም ፍሬዋን ትሰጣለች። ጽድቅ በፊቱ ይሄዳል፤ በእግሩም ፈለግ መንገድ ያኖረናል። መዝሙር 85፡1-13።

“ምሕረትና ሐቅ” እሞ፤ (እታ “ሐቅ” ዝብል ቃል ድማ እታ ክንጠቕሳ ዝጸናሕና ዕብራይስጢ ቃል ‘emet’ እያ) ጽድቅን ሰላምን ዝወልድ እዚ ክልተ “ተሳዒሞም” ከም ዝኾኑ አስተውዕል። ተዋሂዶም እዮም። እቲ መዝሙራዊ ደራሲ ነታ መዝሙሩ አብ መወዳእታ ዘመናት ናይ መርመራዊ ፍርዲ እዋን ይቐርባ፤ ሽዑ እግዚአብሔር ን“አበሳ ህዝቡ” “ይቕረ ኢሉ” እዩ። እቲ ልመና ድማ ጌይታ ንህዝቡ “ህያዋን ክገብሮም” እዩ።

“በመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ሥር እድሳትና ተሐድሶ ሊፈጸሙ ይገባል። እድሳትና ተሐድሶ ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። እድሳት የመንፈሳዊ ሕይወት መታደስን፣ የአእምሮና የልብ ኃይሎች መቀስቀስን፣ ከመንፈሳዊ ሞት ትንሣኤን ይጠቁማል። ተሐድሶ ግን እንደገና ማደራጀትን፣ በሐሰቶችና በጽንሰ-ሐሳቦች፣ በልማዶችና በአሠራሮች ላይ ለውጥን ይጠቁማል። ተሐድሶ ከመንፈስ እድሳት ጋር ካልተያያዘ መልካሙን የጽድቅ ፍሬ አያፈራም። እድሳትና ተሐድሶ የተመደበላቸውን ሥራ ሊሠሩ ነው፤ ይህንም ሥራ ሲሠሩ እርስ በርሳቸው ሊዋሃዱ ይገባል።” Selected Messages, book 1, 128.

መዝሙረኛው የሚለምነው “መነቃቃት” እርሱ ራሱ ሞቶአል ብሎ የሚያውቅ ሰው የሚያቀርበውን ልመና ያመለክታል። መዝሙረኛው የሚለምነው መነቃቃት ለሎዶቅያ ሰው ለመለመን እጅግ አስቸጋሪ ልመና ነው። ምክንያቱም ሎዶቅያዊው በመንፈሳዊ ሁኔታ ሞቶአል መሆኑን አያውቅም፤ ነገር ግን ያ ባልሆነ ኖሮ እንዲነቃቃ አያስፈልገውም ነበር። ይህ መነቃቃት “እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን ለመስማት” በመስማማት ይፈጸማል፤ እናም መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ሲኖር የሚመጣውን ያን መነቃቃት ከማረጋገጣችን በፊት ሌላ ማንኛውም ሥራ ሊቀድም አይገባም።

“በመካከላችን የእውነተኛ አምላካዊነት መታደስ ከፍጹም ፍላጎቶቻችን ሁሉ ታላቁና እጅግ አስቸኳይ ነው። ይህን መፈለግ የመጀመሪያ ሥራችን ሊሆን ይገባል።” Selected Messages, መጽሐፍ 1, 121.

ወንድማማች ዋይት ስለ ራዲዎ መጽሐፍ እንዲህ ትናገራለች።

“እኛ እንደ ሕዝብ ይህ መጽሐፍ ለእኛ ምን እንደሚሆን በምንረዳ ጊዜ፣ በመካከላችን ታላቅ መነቃቃት ይታያል።” Testimonies to Ministers, 113.

“መነቃቃት” የሚለው ቃል ወደ ሕይወት መመለስ ተብሎ ይገለጻል። ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መካከል እንዲሆኑ የተመረጡት ሰዎች አስቀድሞ ራሳቸው ሙታን መሆናቸውን እና መነቃቃት እንደሚያስፈልጋቸው ሊገነዘቡ ይገባል። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሙታን መሆናቸው ምሕረት የሚዘጋገቡ ጊዜ ከመድረሱ በፊት በሚፈታው መልእክት ውስጥ አስፈላጊ ክፍል ነው። ስለዚህ እውነት የምንናገረው ብዙ ነገር አለን። እነርሱን የሚያነቃቃቸው እግዚአብሔር ሲያነቃቃቸው ጽድቁንም ሲሰጣቸው የሚዘረጋላቸው “ምሕረት” ነው። እነርሱን የሚያነቃቃቸው ኢየሱስ አልፋና ኦሜጋ መሆኑን የሚገልጥ እውነት ነው፤ ይህም መረዳት በውስጣቸው ከማንኛውም አስተዋይነት በላይ የሆነ “ሰላም” ያመነጫል። የተሰጠው ተስፋ “እውነት” “ከምድር ትበቅላለች” የሚል ነው። እንደ “እውነት” የተወከለው መልእክት፣ እርሱም አልፋና ኦሜጋ ሆኖ፣ “ከምድር” ስለሚበቅል ከዩናይትድ ስቴትስ ይመነጫል። በመጀመሪያ የመጣው መልእክት ከዩናይትድ ስቴትስ ነበር፣ በመጨረሻም የሚመጣው መልእክት ከዚያው በታ ይበቅላል።

እግዚአብሔር ባሉት ዋሻ ሰዎች ምልክት መሆናቸውን በዐውዱ ውስጥ በመያዝ፣ በምልክታዊ ዋሻ ውስጥ የነበሩ ሌሎች ነቢያትን እንመለከታለን። ኢየሱስ የሕንጻው መጥምቁን ኤልያስ መሆኑን ገልጦ ነበር፣ የሕንጻውም የሚመጣው መሲሕ ኢየሱስ እንደሆነ ማወቅ በፈለገ ጊዜ በእስር ቤት ውስጥ ነበር። የኢየሱስን እውነተኛ ባሕርይ ማወቅ ያስፈልገው ነበር። እርሱ ያወጀው መልእክትና ኢየሱስ መስበኩን የቀጠለው መልእክት እውነተኛው መልእክት እንደሆነ ማወቅ ያስፈልገው ነበር። ደቀ መዛሙርቱን ጥያቄውን እንዲጠይቁት ላከ፣ ኢየሱስም ግን ጥያቄያቸውን ተሻግሮ ክብሩን ሊያሳያቸው ቀጠለ።

እንዲሁ ቀኑ ሙሉ አለ፤ የሕንጻው ደቀ መዛሙርትም ሁሉን እያዩና እየሰሙ ነበር። በመጨረሻ ኢየሱስ ወደ እርሱ ጠራቸውና፣ ያዩትን ነገር ለሕንጻው ሄደው እንዲነግሩት አዘዛቸው፤ ይህንም አክሎ አለ፡- “በእኔ የመሰናከል ምክንያት የማያገኝ ማንም ብፁዕ ነው።” ሉቃስ 7:23፣ R. V. የእርሱ መለኮታዊ ማስረጃ ለሚሠቃይ ሰብአዊነት ፍላጎቶች በሚስማማ መልኩ ታይቶ ነበር። ክብሩም ወደ ዝቅተኛ ሁኔታችን በመውረዱ ተገለጠ።

ይቀ መዛሙርቱ መልእክቱን አቀረቡ። ይህም በቂ ነበር። ዮሐንስ ስለ መሲሔ የተነገረውን ትንቢት አስታወሰ፤ “ለድሆች የምሥራችን እስብክ ዘንድ ጌታ ቀብቶኛል፤ ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፣ ለተማረኩት ነጻነትን እስብክ ዘንድ፣ ለታሰሩትም የእስር መክፈቻን አውጅ ዘንድ፣ የጌታን የተወደደ ዓመት አውጅ ዘንድ ልኮኛል።” ኢሳይያስ 61፡1፣ 2። የክርስቶስ ሥራዎች እርሱ መሲሔ መሆኑን ብቻ አላሳወቁም። ነገር ግን መንግሥቱ በምን አይነት መንገድ እንደሚመሠረት ደግሞ አሳዩ። ለዮሐንስ በምድረ በዳ ወደ ኤልያስ የመጣቸው ያቸው እውነት ተገለጠችለት፤ “ታላቅና ኃይለኛ ነፋስ ተራሮችን ይሰነጥቅ ነበር፤ ዓለቶችንም በጌታ ፊት ይሰባብር ነበር፤ ነገር ግን ጌታ በነፋሱ ውስጥ አልነበረም፤ ከነፋሱም በኋላ ምድር መናወጥ ሆነ፤ ጌታም በምድር መናወጡ ውስጥ አልነበረም፤ ከምድር መናወጡም በኋላ እሳት ሆነ፤ ጌታም በእሳቱ ውስጥ አልነበረም፤” ከእሳቱም በኋላ እግዚአብሔር ለነቢዩ “በቀጭን ትንሽ ድምፅ” ተናገረው። 1 ነገሥት 19፡11፣ 12። እንዲሁም ኢየሱስ ሥራውን ሊያከናውን የነበረው በጦር መሣሪያ ግጭትና ዙፋኖችን እና መንግሥታትን በመገልበጥ ሳይሆን፣ በምሕረትና በራስን መሥዋዕት ሕይወት የሰዎችን ልብ በመናገር ነበር። የዘመናት ምኞት፣ 217።

የእግዚአብሔር ኃይል በቃሉ ይተላለፋል። እርሱም ወደ “ሰዎች ልብ” ይደርሳል። ይህ የ“ቀጭኑ ጸጥተኛ ድምፅ” ትምህርት ነበር። ሆኖም የኤልያስ መልእክት ከእግዚአብሔር ሕዝብ ውጭ ያሉትን ኃይሎች የሚለይ ውጫዊ መልእክት ነው። ክርስቶስ በ“ዘመኑ ፍጻሜ” ለኤልያስ እየነገረው የነበረው ኃይል የሚገኝበት ስፍራ ቃሉ መሆኑን ነበር፤ ነገር ግን “የጦር መሣሪያዎች ግጭትና የዙፋኖችና የመንግሥታት መገለባበጥ” በአጥፊው ነፋስ፣ በመሬት መናወጥ፣ እና በእሳት የተመሰሉ ሲሆኑ፣ በራዕይ መጽሐፍ ውስጥ ከተመለከቱት ውጫዊ ኃይሎች ሦስቱን ይወክላሉ እነዚህም የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚጋፈጧቸው ናቸው። አጥፊው “ነፋስ” በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ የእስልምና ምልክት ነው። “መሬት መናወጥ” የፈረንሳይ አብዮት ዓመፅና አናርኪ ነው። “እሳቱ” በሰዶምና በገሞራ ላይ የመጣው ጥፋት ነው። ኤልያስ ወደ ዋሻው ለመድረስ ከጳጳሳዊው ኃይል ሸሽቶ ነበር፤ ስለዚህ ጌታ በዓለም መጨረሻ ቀውስን የሚፈጥሩት ሁሉም ክፉ ኃይሎች ቢኖሩም እንኳ፣ የእግዚአብሔር ኃይል የሚገኘው በዚያ ቀጭን ጸጥተኛ ድምፅ ውስጥ መሆኑን ገለጠለት።

ሙሴ፣ ኤልያስ እና ዮሐንስ መጥምቁ ሁሉም የእግዚአብሔርን ባሕርይ ከዋሻ ሆነው እንዳይ ይመሰክራሉ። “ዋሻው” ለክፉና አመንዝራ ትውልድ የሚሰጥ ብቸኛው ምልክት ነው። ኢየሱስ ስለ “አመንዝራና ክፉ ትውልድ” ተናገረ፤ ይህም ትውልድ የምርመራ ፍርድ የ“ዘመኑ መጨረሻ” ትውልድ ነው። ለዚያ ትውልድ የተሰጠው ምልክት ሦስት ቀን በዋሻ ውስጥ—በዓሣ ነባሪ ሆኖ—የቆየው ነቢዩ ዮናስ ነበር።

ሕዝቡም በብዛት ተሰብስበው ሳሉ እንዲህ ማለት ጀመረ፡- ይህ ትውልድ ክፉ ትውልድ ነው፤ ምልክትን ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም። ዮናስ ለነገዌ ሰዎች ምልክት እንደ ነበረ፣ እንዲሁም የሰው ልጅ ለዚህ ትውልድ ይሆናል። ሉቃስ 11፡29, 30።

ዮናስ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በታላቅ ዓሣው ሆኖ ውስጥ እንደነበረ፣ ኢየሱስም እንዲሁ ሦስት ቀን በመቃብር ውስጥ ነበረ። ዮናስ ምልክት ነበረ፣ ኢየሱስም ደግሞ እንዲሁ ነው። እነዚህ ሁለቱ ከሞት በኋላ የሚከተለውን የትንሣኤ ምልክት ይወክላሉ።

ከዚያም ከጻፎችና ከፈረሳውያን አንዳንዶች መልሰው፣ “መምህር ሆይ፣ ከአንተ ምልክት ማየት እንወዳለን” አሉት። እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይፈልጋል፤ ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም። ዮናስ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በዓሣ ሆኖ ውስጥ እንደነበረ፣ እንዲሁም የሰው ልጅ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በምድር ልብ ውስጥ ይኖራል። የነገዌ ሰዎች በፍርድ ከዚህ ትውልድ ጋር ይነሣሉ፣ ይፈርዱባታልም፤ ምክንያቱም በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆም፣ ከዮናስ የሚበልጥ በዚህ አለ።” ማቴዎስ 12፡38-41።

የታሪክ ድግግሞሽ መርህን ከተረዳን፣ እንዲሁም ቅዱስ ታሪክ ሁሉ የዓለምን ፍጻሜ እንደሚያመለክት እውነታ ጋር በማያያዝ፣ የዮናስና የክርስቶስ ሞት፣ መቀበርና ትንሣኤ “ምልክቱ” እንዲሁም ለእግዚአብሔር

ሕዝብ አሁን ያለው መልእክት ናቸው። ዮናስ ከዓሣው ሆኖ በተጣለ ጊዜ መልእክቱን አወጀ፤ እንዲሁም ክርስቶስ በነበረበት ዋሻ ላይ የነበረውን ድንጋይ መልእኩ ባነሳ ወዲያውኑ የክርስቶስ ትንሣኤ መልእክት ተነገረ። በሙሴ፣ በኤልያስ፣ በዮናስና በክርስቶስ የተወከሉት ከ“ዘመኑ ፍጻሜ” የእግዚአብሔር ሕዝብ ብቻ ሳይሆኑ፣ እያንዳንዳቸው ያወጁትን መልእክት ደግሞ ያመለክታሉ።

የዮናስ ምልክት፣ የክርስቶስ ምሕረት የተሞላበት ባሕርይ የሚገለጥበትን የዋሻ ተሞክሮ ያካትታል። ኢየሱስ ለኤልያስ ያሳየው ያን ምሕረት፣ መልእክቱን የማወጅ ኃላፊነቱን ሸሽቶ በሚሸሸበት ጊዜ ለዮናስም ተዘረጋለት። ስለ ዮናስ ሊባል የሚችል እጅግ ብዙ ነገር አለ፤ አሁን ግን ሌሎች ነጥቦች መነሣት ያስፈልጋል።

ዋሻው ከሌሎች ነገሮች በተጨማሪ ሞትንና ትንሣኤን ይወክላል። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ያሉ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ሕዝቦች እንደ ሞቱ ከዚያም እንደ ተነሡ በብዙ ምስክሮች ተለይተው ተገልጠዋል። እርግጥ ነው፣ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማየት ዳግመኛ መወለድ ይገባዋል፤ ይህም የአሮጌውን ሥጋዊ ሰው ሞት ይወክላል፤ ነገር ግን በትንቢታዊ አንጻር ከዚህ የበለጠ ትርጉም አለው። ይህ በመንገዱ ላይ የተቋረጠን መልእክት ይናገራል። ኤልያስ መልእክቱን ማወጅ አቆመ፤ ዮናስ መልእክቱን ከማወጅ ሸሸ፤ ዮሐንስ ወደ እስር ቤት ተጣለ እና ተገደለ፤ ኢየሱስም ተሰቀለ።

ስለዚህ የዮናስ ምልክት በቀላሉ ስለ ሞትና ትንሣኤ ብቻ አይደለም፤ ስለ መልእክት ሞትና ትንሣኤ ነው፤ እናም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በአርአያነት የተገለጹት መልእክቶች ሁሉ፣ አብ ለኢየሱስ የሰጠውን፣ ከዚያም እርሱ ለገብርኤል የሰጠውን፣ ከዚያም እርሱ ለነቢዩ የሰጠውን፣ ከዚያም እርሱ ጽፎ ለቤተ ክርስቲያናት የላከውን የመጨረሻ የማስጠንቀቂያ መልእክት ይወክላሉ። እግዚአብሔር በሙሴ ዋሻ ልምምድ ውስጥ መልእክቱን ሊያበቃ እና እንደ አዲስ ሊጀምር ፈቃደኛ ነበር። ኤልያስ እንደ መልእክተኛ ሥራውን አቁሞ ወደ ዋሻው ሸሸ። ዮናስ ወደ ተርሴስ ሸሸ። ዮሐንስ መጥምቁ እንደ ኢየሱስም ተገደለ። እነዚህ ምስክርነቶች ሁሉ ወደ ራዕይ መጽሐፍ ሊመጡ እና እርስ በርሳቸው ሊጣጣሙ ይገባል። ዳንኤልና ራዕይ ሁለት መጻሕፍት ናቸው፤ ነገር ግን “የኢየሱስ ምስክርነት” እነርሱ ደግሞ አንድ መጽሐፍ መሆናቸውን ያመለክታል። እነርሱ እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ተመሳሳይ ባሕርያትን ይይዛሉ፤ አንድ መጽሐፍ የሚያደርጉ ሁለት መጻሕፍት እና ሁለት ምሥክሮችን የሚወክሉ ሁለት ደራሲያን።

የባቢሎን እና ከዚያም የሜዶ-ፋርስ ምርኮኛ የነበረው ዳንኤል፣ ወደ አንበሳች ጉድጓድ በተጣለ ጊዜ በምሳሌያዊ መልኩ ሞተ። ዮናስ በዓሣ በተዋጠ ጊዜ በምሳሌያዊ መልኩ ሞተ። ራዕይን የጻፈው ዮሐንስ ወደ ሚፈላ ዘይት በተጣለ ጊዜ በምሳሌያዊ መልኩ ሞተ። ዊልያም ሚሊር ሞተ፣ ነገር ግን ጻድቃን በሚነሡበት ትንሣኤ ጊዜ መላእክት በመቃብሩ እየተጠባበቁ እንደሆኑ የተስፋ ቃል አለው። Future for America የተባለው አገልግሎት በጁላይ 18, 2020 በምሳሌያዊ መልኩ ሞተ።

የመጨረሻው የማስጠንቀቂያ መልእክት የተቀመጠው የጳጳሳዊ ኃይል የሞት ቍስሉ በሚፈወስበት አውድ ውስጥ ነው። የቍስሉ መፈወስ በራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሦስትና አሥራ ሰባት ውስጥ የተለየ ርዕሰ ጉዳይ ነው። የሞት ቍስሉ በሚፈወስበት ጊዜ፣ እንደገና የተነሣው ጳጳሳዊ ሥርዓት በራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሰባት የተወከለው ስምንተኛው መንግሥት ይሆናል። እርሱም ስምንተኛ ተብሎ ተለይቶ ይታወቃል፤ ይህም ከሰባቱ ውስጥ ነው። ስምንት የትንሣኤ ምልክት ነው፤ ምክንያቱም ግርዛት፣ እንደ ቃል ኪዳን ግንኙነት ማጎተም፣ ወንድ ሕፃን ከተወለደ በኋላ በስምንተኛው ቀን ሊፈጸም ይገባ ነበር። ይህ ሥርዓት በክርስቲያን ዘመን በጥምቀት ተተክቷል፣ ጥምቀትም የክርስቶስን ሞት፣ መቀበርና ትንሣኤ ይወክላል። ክርስቶስ ከሰባተኛው ቀን በኋላ ባለው ቀን ተነሣ። ስለዚህ በትንቢታዊ ምልክት በስምንተኛው ቀን ተነሣ ማለት ነው። ከአንድ ሺህ ዓመታት ዕረፍት በኋላ፣ አዲስ የተደረገችው ምድር በስምንተኛው ሚሊኒየም ትነሣለች።